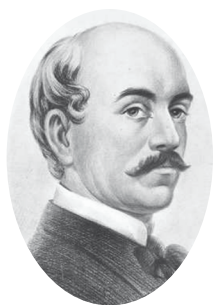

SCHIȚĂ BIOGRAFICĂ

Vasile Alecsandri (1818 – 1890)

Se naște, la 14 iunie 1818, în ținutul Bacăului, dar își petrece copilăria la Iași și la Mircești (unde va reveni, de nenumărate ori, tot restul vieții, spre a-și găsi liniștea).

Beneficiază de o educație aleasă, mai întâi la pensionul francez din Iași și, apoi, grație studiilor urmate (între 1834 și 1839) la Paris – unde își va susține și bacalaureatul în litere.

Revenit în țară, participă entuziast la mișcarea culturală a vremii: colaborează la revista *Dacia literară*, este membru în directoratul Teatrului Național din Iași, lucrează ca redactor la revista *Propășirea*.

Se afirmă printre scriitorii de frunte care se angajează cu dăruire în lupta pentru împlinirea idealurilor și aspirațiilor sociale și naționale ale românilor, culminând cu înfăptuirea Unirii Principatelor din 1859.

Activitatea sa din această perioadă este deosebit de intensă: scoate revista *România literară* (1855), editează două culegeri de *Poezii populare ale românilor* (1852-1853) și își publică întâiul volum de versuri originale – *Doine și Lăcrimioare* (1853). De asemenea, scrie poezii cu un puternic suflu mobilizator (printre care și celebra *Hora Unirii*).

Între 1860 și 1880, dovedind o neobișnuită vitalitate creatoare, Vasile Alecsandri dă la iveală câteva dintre operele sale poetice majore: *Pastelurile* (1868-1869), *Legendele* (1872-1876) și *Ostașii noștri* (1878) – acest ciclu din urmă fiind închinat eroismului și spiritului de sacrificiu dovedite de armata română în Războiul de Independență.

SERILE LA MIRCEȘTI

Perdelele-s lăsate și lampelle aprinse;
În sobă arde focul, tovarăș mângăios,
Și cadrele-aurite, ce de păreți sunt prinse
Sub palidă lumină, apar misterios.

Afară plouă, ninge! afară-i vijelie,
Și crivățul aleargă pe câmpul înnegrit;
Iar eu, retras în pace, aștept din cer să vie
O zână drăgălașă, cu glasul aurit.

Pe jilțu-mi, lângă masă, având condeiu-n mână,
Când scriu o strofă dulce pe care-o prind din zbor,
Când ochiu-mi întâlnește și-admiră o cadână
Ce-n cadrul ei se-ntinde alene pe covor.

Frumoasă, albă, jună, cu formele rotunde,
Cu pulpa mărmurie, cu sânul, dulce val,
Ea pare zea Venus când a ieșit din unde
Ca să arate lumii frumosul ideal.

Alături apare un câmp de aspră luptă,
Pătat cu sânge negru, acoperit cu morți.
Un june-n floarea vieții strângând o spadă ruptă
Țintește ochii vestezi pe-a vecinicii porți.

Apoi a mea privire prin casă rătăcindă
Cu jale se oprește pe un oraș tăcut,
Veneția, regină ce-n marea se oglindește
Făr-a videa pe frunte-i splendoarea din trecut.

O lacrimă... Dar iată plutind pe-a mării spume
O sprintenă corvetă, un răpide-alcyon;
Și iată colo-n ceruri pribejile din lume,
Cucoarele în șiruri zburând spre orizon.

O! farmec, dulce farmec a vieții călătore,
Profundă nostalgie de lin, albastru cer!
Dor gingaș de lumină, amor de dulce soare,
Voi mă răpiți când vine în țară asprul ger!...

Afară ninge, ninge, și apriga furtună
Prin neagra-ntunecime răspândește reci flori,
Iar eu visez de plaiuri pe care alba lună
Revarsă-un val de aur ce curge printre flori.

Văd insule frumoase și mări necunoscute,
Și splendide orașe și lacuri de smarald,
Și cete de sălbatici prin codri deși pierdute
Și zâne ce se scaldă în faptul zilei, cald.

Prin fumul țigaretii ce zboară în spirale
Văd eroi prinși la luptă pe câmpul de onor,
Și-n tainice saraiuri minuni orientale
Ce-n suflete deșteaptă dulci visuri de amor.

Apoi închipuirea își strânge-a sa aripă;
Tablourile toate se șterg, dispar încet,
Și mii de suvenire mă-ncungiură-ntr-o clipă
În fața unui tainic și drăgălaș portret.

Atunci inima-mi zboară la raiul vieții mele,
La timpul mult ferice în care-am suferit,
Ș-atunci păduri și lacuri, și mări, și flori, și stele
Intoană pentru mine un imn nemărginit.

Așa-n singurătate, pe când afară ninge,
Gândirea mea se primblă pe mândri curcubeii,
Pân'ce se stinge focul, și lampa-n glob se stinge,
Și saltă cățelușu-mi de pe genunchii mei.

Mircești, 1867

CUPRINS

PASTELURI

Serile la Mircești	7
Sfârșit de toamnă.....	10
Iarna	11
Gerul.....	12
Viscolul	13
Sania.....	14
Miezul iernei	15
La gura sobei	16
Bradul	17
Sfârșitul iernei.....	19
Oaspeții primăverii	20
Cucoarele.....	21
Noaptea.....	22
Dimineața.....	23
Tunetul.....	24
Floriile	25
Paștele.....	27
Plugurile.....	28
Sămănătorii	29
Rodica	30
Lunca din Mircești.....	31
Malul Siretului.....	34

Flori de nufăr	35
Concertul în luncă.....	36
Vânătorul.....	39
Puntea.....	40
Balta.....	41
Fântâna.....	42
Secerișul	43
Cositul.....	44
Calea-robilor.....	45
Bărăganul.....	46

PASTELURI DIN ALTE CICLURI

Întoarcerea în țară	51
Dor de călătorie.....	53
Vânători și vânătoare	55
Soarele, vântul și gerul.....	57
Vântul.....	59
Toamna țesătoare – „Harnică și darnică“ (zicere populară).....	60
Noaptea albă	64
Vântul de la miazăzi	70
Prier și fata iernei.....	76
Poiana farmecătoare	80
Soare de iarnă.....	86
Păstorii și plugarii.....	88
În miezul iernii	90
Iarna la Sinaia.....	93
Cicloul	95

ALTE POEZII – DOINE

Doina.....99

SUVENIRE

Visul..... 105

Adio Moldovei..... 108

MĂRGĂRITĂRELE

Hora Unirei..... 113

LEGENDE

Dumbrava Roșie 117

Dan, căpitan de plai..... 156

Grui-Sânger..... 173

Legenda ciocârliei 185

LEGENDE NOUĂ

Cântecul gintei latine 203

OSTAȘII NOȘTRI

Peneș Curcanul..... 207

Sergentul..... 216

Odă ostașilor români..... 218